

Muistelus Tolosen erämiesten 50 vuotistaipaleelta

Tässä on pähkinänkuoressa seuramme taival, eikä missään kronologisessa järjestyksessä, vaan ontuvin riimein tehty jorina.

Yksi yhdeksän kuusi ja neljä kirjoitettiin vuosi,
joka metsästysseuran perustamista suosi
Väki kylän tämän tunnetusti hyvän olosen
oli saapunut työväentalolle Tolosen.
Väkeä oli kertynyt enempi kuin viisi,
silloin taivaalla tekotähdet naapurin kiisi.
Kokoonkutsujat halusi metsästystä vaalia,
siksi piti kylän rahvasta kokoon haalia.

Nämä oivat kulkijat lähiseudun metsien,
kokoontuivat harrastukselle pohjaa etsien.
Oli huoli riistasta vähenevästä heillä suuri,
ympäriällä Osaran aukeat levisivät juuri.
Nämä miehet kylän ja pojat asutustilojen lähti,
takana perinne, edessä erähenkinen tähti.
Joukkoonsa ottivat muitakin jakamaan niukkuutta,
säännöissäkään ei purista pipo, eikä näy tiukkuutta.

Perustamassa oli veljessarjaa monta, oli vävyä ja enoa,
tulevaan seuraan sitä toivottiin rehtiä nyt menoa.
Oli opittu jo savotoilla; jätkä ei toiselta varasta,
siksi tätä ei kirjattukaan sääntöihin, oli kai parasta.
Nyt on jäseniä parinkin linja-auton lasti,
Uudeltamaalta Sodankylään asti.

Henkilökemiat joskus joukoissa aiheuttaa kitinää,
moneen on silti yritykseen löytynyt täällä kipinää.
On tehty kalalammikko ja ampumarata uusi
Talkoiltu toimitaloon sauna, takka ja sisähuussi
Ampumarata kun seuralle sitten saatiin,
ammunnanvalvojan kirjakin opiskeltiin.

Näin seuraan tärkeitä miehiä tuli lisää,
siitpä kiiteltiin idean isää.

Seuran perustamisesta on kulunut 50 vuotta,
pitkä ikä osoittaa, ettei se ole tapahtunut suotta.
Perustamassa olleet veljessarjat on vaihtuneet.
silti ei seuran tavoitteet ole mihinkään haihtuneet.
Vaikka rivistä puuttuu jo vävyt ja eno,
silti virkeää on seurassa yhä meno.

Ja seuramme tämä on rehtiä väkeä
monikaan ei porukassa ole kai äkeä.
Siipimiehiä ei seurassa ole näkynyt lain,
kaikki kykynsä mukaan uurastaa vain.
Joskus korjattiin kylän tyhjää koulua
joka taisi olla vallan turhaa touhua.
Talkoitiin yrityksille joskus muuttoja,
näin keräten hankkeisiin puuttuvia markkoja.
Talkoilla on edelleen tarpeeseen euroja kerätty,
talvella kattoja putsattu, keväällä metsän istutukseen herätty.

Pilkkikilpailujakin on keväisin pidetty,
syystapaamisia tällä jo monesti järjestetty.
Soudettu kilpaa niissä joskus voittoon asti,
vaikka veneessä on ollut vajava lasti.
Peijaiset syksyisin on meillä aina kovat,
kyläläiset, jäsenet siellä vieraineen ovat.
Käristystä hirven saa kaikki kylläkseen aina,
eikä huutokaupassa meklarin käsi paina.

On seuralla vuokralla järvikin, upea kuin naisen syli,
kaikki verkko lupansa ostaa, kukaan ei potki aisan yli.

Näin rehdille jäsenistölle säilyy nyt järvi tuo,
verkolla saa kotitarve kalansa ja virkistystä suo.
Järvellä ei pyydä kalaa myyntiin kukaan,
kaikki pyytävät vain syöntinsä mukaan.

Taas tänne kokoontunt pohjoinen eräväki,
tämän jylhän järven rannat kauniina näki.
Pari viikkoa sitten seutukunnan nuoriso toki
eräleirillä tämän järven rannoilla ja vesillä koki.
Kaloista ja erätaidoista oppia kovasti saivat,
iso innostus nuorien korvasi ohjaajien vaivat.
Kyllillä joku nuorista väellemme hiljaa kieli,
osalla nuorilla oli kuulemma jatkaa mieli.

Harrastuksesta vielä yhteisestä kerron tässä,
hirven pyynti se seuran asioista on yksi ja ässä.
Hirviporukassa melko suuressa naisia on useita,
sen takia ukkoutumisesta hillitä vois puheita.
Tekniikkakin se ryntäsi hirven pyyntiin,
tuli radiot, koiratutkat ja kepsit myyntiin.
Nuorista jäsenistä on moni ensi hirven kaatanut,
sen jälkeen vajalla ruhon nylkemisessä raatanut.
Tähän harrastukseen sopii kai tämäkin juttu,
joka erästäjille monille muillekin on tuttu.

On tulen teko nykyisin asennolla ohjelmanumero yksi,
saada nuotio ilman pensaa tai muita aineita sytytetyksi.
Eikä tulien päällä monesti enää vinkassa riipu pannu,
termospulloa repustaan kaivaapi useampi jannu.
Niin kovasti tulilla lentää monenlaiset huulet,
että omaa ääntäsi harvoin sen sorinassa kuulet.
Siellä talteen jos saanut oisi nämä jutut jalot,
siinä kalvenneet olisi niin Linnat kuin Päätalot.

Ison liiton rahan imijänä hyödyttömäksi koimme,
niinpä naapurien kanssa Pohjois-Suomen Erämiespiirin loimme.
Siinä porukassa seuramme yhteisiä rientoja pitää,
näin esimerkiksi leireillä nuorilla erähenki itää.
Ministerit ei meillä vapaata metsästysoikeutta siedä,
porukalla koitamme estää, ettei sitä meiltä koskaan viedä.
Jos meillä jää torjumatta noin suuret ulkoiset uhkat,
niin seuroista kohta jäljellä on vain pölisevät tuhkat.
Eräväelle se tietää paljolti uuttakin jakoa,
näin myös edistäen meillä maaltapakoa.

Vanha ja koettu ei ole joillekin pyhää,
kun mammonan palvojat lakejaan kyhää.
Nytpä tarvittaisi seuroissa kaikkien keinot oivat,
jotta ohitettaisiin sielläkin jo mutkat loivat.
Toimintaan seurojen jäsenet voisi tulla isommin juokoin,
antaen kuulua siellä mielipiteensä perustein vankoin.
Toivotaan ,että kaikki puhaltaisi samaan hiileen,
ilmeen pitäen naamallaan iloisen ja viileen.

Lopuksi henkilö kuvia esittelen muutaman nyt,
miehistä(naisista),jotka toimintaan on ryhtynyt.
Puheenjohtajia epäjärjestyksessä esiin nyt syydän,
jos joku on väärin tai pois jäi, niin anteeksi pyydän.
Veikko Kokko, Paavo Tuisku, Pekka Hattukangas,
Alpo Angelva. Pertti Tuisku ja taas Pekka Hattukangas.
Tällä hetkellä Antti Mattanen tilit ja paperiasiat hoitaa,
Ylijääskön Erkin Eiransa kanssa tärkeissä asioissa kohtaa.
Veljessarjoja monta on ollut ja on seuran historiassa,
mukana hyvin tärkeissä ja monenlaisessa toiminnassa:
Lahtisuon, Hattukankaan Angelvan, Ylijääskön ja Ylisuvannon veljekset.
Lisäksi on monet persoonat Juopperi Erkki ja Jussi
Teräs Raimo ja Kuuselan Raimo vuosien varrella moni muu.

Tähän on hyvä jorinat seurasta lopettaa,
kun joku ehti minua neuvoa ja opettaa.
Ei kaikkia juttuja pidä kylillä huudella,
vaan esiintyä hillitysti tavalla uudella.
Niinpä toivotan tervetulleeksi kaikki juhliin seuran,
viihtykää ja syökää kakkua sekä jos tarjotaan niin paistia peuran.

Alpo Angelva